

Homenatge popular a Narcís Artau

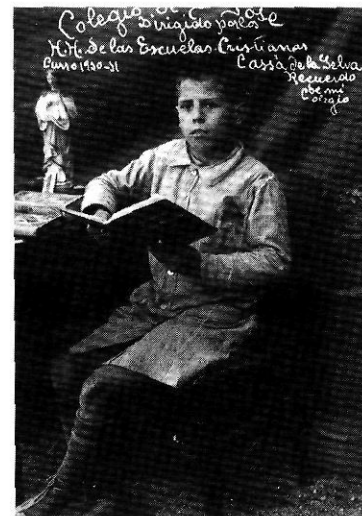
Fa unes setmanes han tingut lloc a Cassà de la Selva un seguit d'actes d'homenatge a la figura de Narcís Artau, persona polifacètica, d'inquietuds culturals i socials, i col·laboradora de diverses entitats del poble.

Emmarcat en el programa de la Primavera Cultural d'enguany, el reconeixement popular s'ha palesat amb una exposició de pintures i dibuixos de Lluís Bosch Martí i Enric Mascort; la presentació del primer número de la nova revista *Undaris*, i finalment un sopar de germanor que aplegà vells amics de l'homenatjat.

La vida de Narcís Artau va estretament lligada amb la història recent de la seva vila, pel que fa a les activitats culturals i la recuperació plena de la identitat catalana. Tant com a president que va ser de la Colla Excursionista Cassanenca, com a delegat del PSUC o, simplement, com a col·laborador de base de nombroses entitats, la idiosincràcia d'Artau ha estat marcada pel seny i pel respecte envers els altres, i hi ha treballat sense cap mena de prejudicis infantils ni de radicalismes innecessaris als quals, malauradament, ens tenen acostumats altres personalitats de la vida social gironina. És, el que podríem qualificar com a model de fermesa, de moderació i, alhora, de fidelitat a les seves pròpies idees i als seus amics.

Un d'aquests amics és precisament un altre polifacètic, en Bosch Martí, qui el presenta a la revista *Undaris* com a ex-camperol, treballador del suro, sindicalista, militant del PSUC,

vegetarià, lliure pensador i viatger. L'artista gironí, al costat del pintor cassanenc Enric Mascort, ha estat com dèiem el promotor de l'exposició que durant uns dies romanà oberta a la sala de "la Caixa", iniciativa sobre la qual Artau opina que «ha estat una idea d'aquests bons amics meus; amb Bosch ja fa trenta-cinc anys que ens coneixem i sempre que li explicava les meves vivències ell s'ho anotava, i potser ha estat la base, o un dels motius, perquè li vingués al cap el tirar endavant aquests quaderns d'història popular».

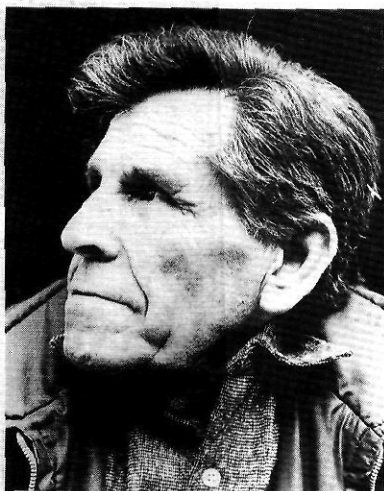
Home pacífic, però crític

Encara que a primer cop d'ull pogués semblar una contradicció, Artau és un home summament pacífic i respectuós, però alhora eminentment crític i rebel envers els nous mitjans de vida als quals ens arrossega la societat de consum, «el futbol i la televisió ho absorbeixen tot; renego de la tele, dels supermercats i d'aquest

El primer número de la revista *Undaris*.

UNDARIS

QUADERNS D'HISTÒRIA POPULAR DE GIRONA I COMARQUES

NARCÍS ARTAU O LA RECERCA DE LA VIDA NATURAL.

Ex-camperol, treballador del suro, líder sindical, militant del PSUC, president de la Colla Excursionista de Cassà de la Selva, lliure pensador, vegetarià, naturista, gran viatger.

Per Lluís Bosch Martí

consumisme que ens dirigeix. El poble, el sector treballador, s'ha acomodat en aquest estat de les coses, s'ha tornat conservador i es nega ell mateix, deixa de pensar per ell mateix; i en deixar-se manipular pels altres, perd la seva identitat».

Jubilat d'ençà uns anys —ara en té 74—, Narcís Artau també és crític amb la gent gran, amb la qual està igualment molt relacionat mitjançant les activitats del Casal de Jubilats de Cassà i comarca, «l'ambició els ha portat a l'egoisme de pensar que són més savis que els joves i, com que cobren i són independents econòmicament, volen que se'ls cregui sigui com sigui. Sincerament, anys enrera em pensava que estaven més preparats». Artau, continua donant la seva opinió, a grans trets, d'aquest sector social, «el rebuig d'una part de la societat envers els grans els crea un odi intern que et poden demostrar a cada moment. No han evolucionat, encara hi ha alguns que es pensen que són a l'època de la guerra». La conclusió del nostre personatge, «per aquest motiu i altres, sempre m'ha resultat més agradable tractar amb el jovent que amb la gent gran».

A l'esquerra, el jove Artau al Col·legi la Salle de Cassà.

En aquesta pàgina, dues imatges actuals de Narcís Artau.

La nova revista *Undaris*

Un vell projecte de Bosch Martí ha estat finalment realitzat tot i els imponderables; com ell mateix diu, «fa més de quinze anys que d'una forma amateur estem en un senzill i alhora ambiciós estudi de biografies i històries orals dels altres homes i dones de les classes populars gironines, principalment treballadors, des de la fàbrica Gròber, fins a una sèrie de militants de base del moviment obrer, sindicalistes, anarquistes, socialistes, comunistes, cristians, sense deixar de banda cercles artístics i personatges populars». Aquestes són, segons Bosch, «vides que gràcies a historiadors amateurs no es perdran, sinó que formaran part de la memòria històrica col·lectiva que integra una part dels gironins més soferts, explotats i lluitadors».

La revista *Undaris* tractarà de temes diversos de la història popular de les comarques gironines, i com diem el primer número, el de presentació, ha estat el dedicat al cassanenc Artau. Bosch Martí, com a promotor i director de la publicació, manifesta la manca d'ajudes de caràcter institucional que estan patint, «cansat de demanar aquestes ajudes per publicar el treball d'històries orals titulat «*Undaris 1900-*

1994 (un segle de vida popular gironina)», ens hem decidit un grup d'amics d'inquietuds socials i polítiques a convertir-nos en els mateixos editors de les nostres recerques, en uns quaderns que anirem publicant a mesura que puguem anar finançant-los col·lectivament, sense pressions ni censures de cap mena».

Amb una riquesa plàstica i de disseny, i documentació fotogràfica meritòria —tenint en compte la manca de mitjans—, el primer monogràfic ofereix la biografia de l'arbre genealògic d'Artau, de les seves activitats culturals, dels deu anys d'assistència a la Universitat Catalana d'Estiu, dels viatges a Cuba o a l'antiga URSS, de les plantes medicinals, de la salut, i «de totes aquelles coses que m'han educat i que han conformat la meua personalitat».

Per la seva banda, diversos amics aporten la seva opinió sobre el protagonista, amb escrits de Francesc Ferrer, Manel Falgueras, Josep Mestras, Enric Mascort, Quim Bosch, Àngel Sala, Enric Ametller, Salomó Marquès, Eudald Carbonell, Pompeio Pascual, Josep Vicente, Dolors Cunillera, Carles Malagrida, Carles Frigola, Quim Mundet, i el mateix Bosch Martí. Finalment, Joan Maymí aporta un treball que rememora l'època d'Artau com a president de la Colla Excursionista Cassanenca.

XAVIER ROMERO